

Стою на варті

Василь Слапчук

I

Стою на варті,
Стою, бо треба.
Пикатий місяць
Пливе по небу.
Пливе повільно,
Мені байдуже.
Не ворогуєм,
Ми з ним не дружим.

Купаюсь в сайві.
Мов на долоні...
У владі світла,
В його полоні.
Далеко бачу,
Здалека видно,
А кругла пика
Морга єхидно.

Стою, бо треба
Чи я, чи інший...
Мені не страшно,
За мною більшість.
Купаюсь в саяві,
Мішень чудова,
Та я на місці
І я готовий.

Ні, все спокійно
І скоро зміна,
А місяць корчить
Противні міни.
Пливе по небу,
Як сир в сметані.
Прекрасні ночі
В Афганістані.

І раптом місяць
Чомусь здригнувся
І над обличчям
Моїм нагнувся,
Хтось в нього стрілив —
Він розлетівся,
Шалемно блимнув
І завертівся.

Він на осколки
Друбні розпався,
Один з них в тіло
Болюче вп'явся,
А інший в груди
Наскрізь проходить...
Який був місяць!
Розбили... Шкода.

II

На місці вибуху димить.
А я в землі, а я в крові.
А я боюсь, я маму кличу,
Але мужчині страх не личить...
І я від рани не помру.
Думки свої назад беру.
Мені нічого не болить.
А я без слова на устах,
Я на носилках, я в бинтах...
І гори довгими були.